

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Α' ΑΡΧΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Σ. Κόντου (Συνέχεια ἀπὸ τοῦ Γ' τόμου). § 6 Ἐνέδρα οὐχὶ Ἐνεδρα σ. 21. § 7 Ἀναζωπυρεῖ, ἀναζωπυρεῖται, ἀνεζωπύρησεν, ἀνεζωπυρήθη κτλ., οὐχὶ Ἀναζωπυρεῖ, ἀναζωπυροῦται, ἀνεζωπύρωσεν, ἀνεζωπυρώθη κτλ. Καὶ ἀναζωπύρησις, οὐχὶ ἀναζωπύρωσις σ. 24. § 8 Μαῖμας = μιμῶ. Πίθηκος καὶ ἀδοκίμως Πίθηξ σ. 120. § 9 Τὸ ἐστώς, καθεστώς, ἐνεστώς κτλ., οὐχὶ τὸ ἐστός, καθεστός, ἐνεστός, κτλ. σ. 185. § 10 Χοροειδής χιτών, οὐχὶ χοροειδής σ. 288. § 11 Ἄστυ, ἀστίτης, ἀστός, ἀστικός, ἀστεῖος, ἐξ οὗ ἀστεΐζομαι (ἀστεϊσμός, ἀστεΐσμα) καὶ ἀστεύομαι. Ἀστικός, οὐχὶ ἀστυκός σ. 346. § 12 Ἐπιβουλεύομαι ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλεύω, καὶ ἐπιβουλεύω τινά ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλεύω τινί εἶνε τοῦ παρ-ημεριότος ἑλληνισμοῦ Ἰδία σ. 519.

Τὸ νεώστὶ εὑρεθὲν ἀπόσπασμα τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἡ τραγῳδία εἰς ἣν ἀναφέρεται ὑπὸ Γρ. Ν. Βερναρδάκη σ. 126.

Περὶ τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους ὑπὸ Ν. Πέτρου σ. 337.

Σχεδιάσματα συγκριτικῆς ἐτυμολογίας. Περὶ τοῦ ἀπὸ τίνων ἰδεῶν ἐκλήθησαν ὁ θάνατος καὶ ἡ ζωὴ ὑπὸ Κ. Λαμπρόλλου σ. 897.

Περὶληψίς τῶν Γλωσσικῶν παρατηρήσεων τοῦ καθηγητοῦ Κόντου. (Ἰδὲ τὰ περι-χόμενα καὶ τῶν προηγουμένων τόμων). Πρᾶκτεμένον εἶνε τὸ ἐνεδρα ἀντὶ τοῦ ἐνέδρα σ. 21, τὸ ἐν τῷ τοῦ Παλίου λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων Λευκόπετρα 22, τὸ ἀσκοπήρα ἀντὶ τοῦ ἀσκοπήρα, ὃν χεῖρον εἶνε τὸ Ἰπποῦακρα οὗ ἡ ὀρθὴ γραφή ἀναντιλέκτως εἶνε Ἰππου αἶρα ὡς Ἰππου κώμη, Ἰππου κρήνη. Παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ κηπουρέυμα εὐρίσκεται γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ κήπου ῥεῦμα 23. Οὐχὶ ἀεργός ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐλέγεται, ἀλλ' ἀεργός· ὅπερ συναρτιῶν ἐγένετο ἀργός· παρὰ δὲ τοῖς παλαιῶς ἐπικοῖς, αἵ ποτ' ἀσυνάρετον ἐξεφέρετο διὰ τὸ πρὸ τοῦ ἑὐπάρχον δίγαμμα, οἷον ἀφαιργός (Ἰρδ. καὶ ταλαεργός, δημιοεργός κτλ.). Ἐτι δὲ τὸ Λακωνικόν γαζεργός = γαφαιργός = γεωργός 23. Ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ υἱός· ὁ δισύλλαβος τύπος (ἀργός) ἦτο συνήθης, ὅπως δ' ἄγνωστος ὁ τρισύλλαβος (ἀεργός), οὗ ἐγένετο ἐνίοτε χρῆσις ἐν τῷ μεταγενετέρῳ Ἑλληνισμῷ 24. Δεινῶς σφάλλεται Γρηγόριος ὁ Κορίνθιος γράφων «τὸν ἀργόν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργόν οἱ Λαοῖς λέγουσιν» 24. — Τὸ ἐκ τοῦ πρὸ γενόμενον ῥῆμα ἐπερατοῦτο εἰς ΟΩ-Ω οἷον πυρῶ-Ω, ὅθεν πυρῶσω, πυρῶτός, πυρῶσις (Ἰρδ. καὶ ἐμπυρῶ-Ω. Λέγεται δὲ καὶ ἐμπυρεύω καὶ ἐμπυρίζω) κτλ. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ζωπύρον παρὰ τὸν ζωπυρῶ καὶ ἀπλοῦν καὶ σύνθετον ἐξεφέρετο πάντοτε εἰς ΕΩ-Ω καὶ ΕΩΜΑΙ-ΟΥΜΑΙ ὅθεν ζωπυρήσω, ζωπύρησις κτλ. 24. Ἀσύστατος δὲ εἶνε καὶ ὁ τύπος ζωπυρίζω 27. Φιληδὲι δὲ μάλιστα τῷ ῥήματι ζωπυρεῖν ὁ Ἰουδαῖος Φίλων 26, παρατηρητέον δ' ὅτι κακῶς εἶνε παρ' αὐτῷ γεγραμμένον ζωπυρηῖται ἀντὶ τοῦ ζωπυρῆται 28. Τὸ ἐν τῷ κώδικι τοῦ Πτολεμαίου καίμενον «ζωπυροῦν· ἐξάπτειν ποιεῖν» ὁ Μουσούρης μετέγραψε «ζωπυροῦν· ἐξάπτειν ποιεῖν», ὁ δὲ Μεινέκιος «ζωπυροῦν· ἐξάπτειν ποιεῖν». Ἀλλ' ὁ Κόντος ἀναγινώσκει «ζωπυροῦν· ἐξάπτειν», ἀποβάλλων τὸ κακῶς ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἐπαναληφθὲν ποιεῖν 27, ὁρθοτέραν δὲ νομίζει τὴν ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Φωτίου (λ. ζωπυρήσαι κτλ.) γενομένην ἀνάγνωσιν τοῦ Σαλλιστοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Νεδίου γενομένης 25. Τὸ κατὰ τὴν περὶ τρισύλλαβον κλίσιν ἐκφερόμενον πίθηξ, πίθηκος, πίθηκε κτλ. εἶνε τοῦ ἐκβαρβαρισμένου ἑλληνισμοῦ Ἰβιον, οὐδείς δὲ αὐτ' ἐν περὶ λόγῳ οὗτ' ἐν ἐμμέτρῳ χρῆσιν αὐτοῦ ἐποιήσατο. Οὐδὲν δ' ἀκριβὲς διδάσκει ὁ Δημόκριτος λέγων ἀορίστως ὅτι καὶ πίθηξ καὶ πίθηκος λέγεται· δεινῶς δ' ὁ Σουειδῆρς σφάλλεται γράφων ὅτι τοῦ πίθηξ φαίνεται ὅτι μόνοι οἱ ποιηταὶ ἐποιούοντο χρῆσιν 123. Τὸ ὄνομα αὖ ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἐγένετο χρῆσις, ἐξεφέρετο κατὰ τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν, οἷον ὁ πίθηκος τοῦ πιθήκου κτλ. 124. Ἐν τῷ

παρεφθαρμένω ἑλληνισμῷ εὐρίσκονται καὶ ἄλλα κατὰ τὴν περιτοσύλλαβον κλίσειν προσηνηγε-
μένα παρὰ τὴν τῶν παλαιῶν συνήθειαν, οἷον κατῆγορ ἀντὶ τοῦ κατῆγορος, διδάκων ἀντὶ
τοῦ διδάκονος, ἀρχιδιδάκων, ἑγγων καὶ ἄλλα ἅπερ ἴδε ἐν σελ. 121 καὶ 125. Ὁ πίθηκος
ἐκαλεῖτο καὶ πίθων (ὅπερ παρ' Ἀρκαδίων εἶνε πλημμελῶς γεγραμμένον πύθων) καὶ καλλιέας
κατ' εὐφρημισμὸν 125. Ἰκλείγεται δὲ συνήθως κατ' ἀρσενικὸν γένος ὁ πίθηκος σπανίως δὲ κατὰ
θηλυκὸν ἢ πίθηκος ἔτσι ὁ θήλυς πίθηκος, ὅπερ παραλαμβάνεται καὶ ἐπὶ θυσαίδοις γυναικὸς
125. Ἐκ τοῦ πίθηκος ἔχομεν ῥῆμα πιθηκίζω καὶ ὄνομα πιθηκισμός ὅπερ βλέπει τις παρ'
Ἀριστοφάνει 124. Τὸ δὲ τῆς ἰδιωτικῆς ἡμῶν συνήθειας ὄνομα μαχίμοις εἶνε προφανῶς παρ-
εφθαρμένος τύπος τοῦ μεμῶ, ὅπερ παντελῶς ἄγνωστον τοῖς παλαιοῖς ὄν, ἐπλάσαν οἱ μεταγε-
νέστεροι ἀποδιδέχοντες εἰς τὸ μιμητικὸν τοῦ ζώου 120, 124. — Τὸ οὐδέτερον τῆς μετοχῆς τοῦ
ἐστέον ἐξεφέρετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν διὰ τοῦ ὁμαγάλου τὸ ἐστώς, τὸ καθεστώς, τὸ ἐνε-
στώς κτλ. καὶ οὐχὶ τὸ ἐστός κτλ. 193. Οὐτ' ἐκ τοῦ ἐστώος εἶνε δυνατόν νὰ σχηματισθῇ
ἐστός, ὡς ἰσχυρίζονται τινες, οὐτ' ἐκ τοῦ ἐσσεός· δὲν ἐλέγεται δὲ ὑπὸ τῶν Ἰωνίων ἐσσεός
ἀλλ' ἐσσεώς· ἀσάστατος δ' εἶνε καὶ ἡ γραφὴ τεθνεός 191. — Τὸ ὄνομα χώριον (καὶ οὐχὶ
χορίον ἢ χορεῖον ἢ χωρίον 290) σημαίνει τὸν χιτῶνα τὸν περιέχοντα τὸ ἔμπερυν, ὅστις κοινῶς
ὀνομάζεται ὑπερο 283, ἀκάλουθο 292, λευτέρει (= δευτέρειον) 292, κυττάρι καὶ τσουτ-
τάρι 292. Ἐκ τούτου ἐσχηματίσθη τὸ ἐπίθετον χορευσιδής θηλυκὸν τὸν ὄμιον ὄντα τῷ
χορίῳ οἷον χορευσιδής χιτῶν τοῦ ἀφθαλμοῦ, ὁ καὶ ῥαγωσιδής διὰ τὸ σχῆμά του 294,
χορευσιδής μῆνιγξ τοῦ ἐγκεφάλου κτλ. καὶ οὐχὶ χορευσιδής 292, 294 ἢ χωρευσιδής (= ὁ
ἐμπερῶς ἔχων τῷ χορῷ ἢ τῇ χώρῃ 293). Οὐδέποτε ὑπ' οὐδενὸς τῶν Ἑλλήνων ἐλέγθη
σκληρωτικὸς χιτῶν ἀλλὰ σκληρὸς χιτῶν, οὔτε κεραιεὺς ἀλλὰ κεραιεσιδής 295.
Ἐκ τοῦ ἄστου παράγεται τὸ δις ἢ τρίς εὐρεθὲν ἀστειτής (ὁμοίως ἐσχηματισμένον τῇ γῆτις
καὶ κατὰ συναλοιφὴν γῆτης καὶ τῷ χωρίτης), καὶ τὸ σύνθετος ὑπάρχον ἀστός 346, ὅπερ
λαμβάνεται κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ξένος καὶ πρὸς τὸ ἐπακτός καὶ πρὸς τὸ μέτοικος 348.
Τὸ θηλυκὸν τοῦ ἀστός λέγεται ἀσθή, ὅπερ εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἐλαία τεθει-
μένον κατὰ κοινὴν χρῆσιν 348. Ἰσως δὲ καὶ τὸ παρ' Ἡσυχίου κείμενον «Ἀσταί: πόλεις»
μετατυπωτέον εἰς τὸ «Ἀσταί: πολίτιδες», ἂν μὴ προκρίνῃ τις τὸ «Ἀσται: πόλεις» 348.
Τὸ ἐπίθετον ἀστικὸς (καὶ οὐχὶ ἀστυκός 356) ἀντιδιακρίνεται μὲν καὶ τῷ ξενικός 349, 350,
ἀλλὰ συνήθως νοεῖται κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἀγρῶν ὄντα ἢ ἐν τοῖς ἀγροῖς διαι-
τούμενον ἢ εἰς τοὺς ἀγροὺς ὁπωσδήποτε ἀναφερόμενον 349. Ἐκ κατ' ἄστου ἢ ἐν ἄστου ἀσ-
τύσια λέγονται ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου ἀστικὰ 350. Συχνότερον καὶ γνωριμότερον τοῦ ἀστικὸς
εἶνε τὸ ἀστέος 350, 346, ὅπερ οὐδέποτε εὐρέθη κείμενον ἀντὶ τοῦ ἀστικὸς 353· σημειώ-
σεως δ' ἀξία εἶνε ἡ χρῆσις κατ' ἡν τὸ ἐπίθετον ἀστέος παραλαμβάνεται καὶ ἐπὶ πράγματων
ἀγαθῶν ἢ ἀξιολόγων, ἀστέος οἶνος, ἀστέα σιδερωρυγέα κτλ. 351. Τὸ ἐν ταῖς πρά-
ξεσι τῶν Ἀποστόλων «Ἰωάννης... ἦν ἀστέος τῷ θεῷ», ὅπερ ὁ Κρόνητος ἔτρεψεν εἰς τὸ
θεκτὸς τῷ θεῷ 351· ἐκδεχόμενοι τινες τὴν δοτικὴν τῷ θεῷ ἀντὶ τοῦ: κατὰ τὴν κρείσιν
τοῦ θεοῦ, ὁπολαμβάνουσι τὸ ἀστέος τῷ θεῷ ἰσοδύναμον τῷ ἀληθινῷ ἀστέος, ἢ πάνυ
ἀστέος, ἀστειότατος 352. Ὁ ἄγαν ἀστέος ὀνομάζεται ὑπεράστειος, ὁ δὲ μὴ ἀστέος
λέγεται ἀνάστειος 353. Παρήχθησαν δ' ἐκ τοῦ ἀστέος δύο ὀνόματα τὸ ἀστειότης καὶ τὸ
ἀστειοσύνη 353, καὶ δύο ῥήματα, ὧν τὸ ἀστειέσθαι ἐξ οὗ τὸ ἀστεισμός καὶ ἀστειέ-
σμα εἶνε συχνότερον καὶ δοκιμώτερον τοῦ ἀστειεύσθαι ἐξ οὗ τὸ ἀστειεῖσμα 353.
Παραδείγματα ἐν οἷς ὁ Εὐστάθιος παραλαμβάνει τὸ ἀστειέσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως
354. Σημειώδες εἶνε τὸ ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Ἡσυχίου ἀναγινωσκόμενον «Ἐνάστειζόμενον·
ἐνοικούντα» 355. Ἐν τῇ μεταγενεστέρῃ ἑλληνισμῷ τὸ ἐπίθετον πολιτικὸς ἐλαμβάνει ἑνίῳτ'
ἐφ' ὁμοίας ἐννοίας τῷ ἀστέος 354. Ἐκ τοῦ πολιτικὸς ἐσχηματίσθη τὸ ῥῆμα πολιτε-
κεύομαι ὡς τὸ μουσεκεύομαι ἐκ τοῦ μουσεύς καὶ τὸ λογιεκεύομαι ἐκ τοῦ λογικός
354. — Οἱ Ἕλληνες λέγοντες ἐπ' ἐνεργείας ἐπιβουλεύω τινὲς ἐνέφανον διὰ τῆς παθητικῆς φων-
νῆς ἐπιβουλεύομαι ἀείποτε παθητικὴν διάθεσιν οἷον ἐπιβουλεύομαι ὑπὸ τινος 519. Ἐν
μόνῳ δὲ τῷ παρεφθαρμένῳ καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἑλληνισμῷ γίνεται χρῆσις ἐνίοτε τοῦ
τόπου ἐπιβουλεύομαι καὶ ἐπεβουλεύσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐπιβουλεύω καὶ ἐπε-
βούλευσα 522. Ὁ Ἐννοφῶν ποιεῖται χρῆσιν τοῦ μέσου μέλλοντος ἐπιβουλεύσασθαι ἐπὶ
παθητικῆς διαθέσεως. Πλάττονται δὲ μέσαι μέλλοντες παραλαμβάνονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ
ἐπὶ πάθους 521. Εὐρίσκεται δ' οὐ μόνον ἐπιβουλεύσασθαι τε ὑπὸ τινος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβου-
λεύομαι ὑπὸ τινος εἰς τι, καὶ ἐπιβουλεύεσθαι τι, κατὰ τὸ ἐνεργητικὸν ἐπιβουλεύω τε
521 (Θουκυδ. Γ', 109. Ζ', 51. Η', 60. 522), ὅπερ συχνότερον εὐρίσκεται προσηνηγεμένον μετ' αἰτια-
τικῆς ἅμα καὶ δοτικῆς οἷον ἐπιβουλεύω τινὲ θάνατον (λέγεται δὲ καὶ βουλεύω τινὲ θά-
νατον) 522, ἀλλὰ πολλῶ ἐτι συχνότερον ἀπαντᾷ τὸ μετὰ μόνης τῆς δοτικῆς πτώσεως ἐκφε-
ρόμενον ἐπιβουλεύω τινὲ (καὶ ἐν τῷ παρεφθαρμένῳ ἑλληνισμῷ σολοίκως ἐπιβουλεύω τινὰ
525), δι' οὗ δηλοῦται κατ' ὅλου τὸ ποιεῖσθαι ἐπιβουλήν κατὰ τινος, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ
ἐπὶ τῷ τινὲ τὴν διάνοιαν ἢ ἐπιβέβηκεν τινὲ τὸν νοῦν, τουτέστιν, ἐπινοῶ, σπουδάζω
περὶ τι κτλ. 525. Ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον ἀρμόζει νὰ ἐκλαμβάνηται τὸ ἐπιβουλεύω ἀντὶ
τοῦ μετὰ τι βουλεύομαι 527. Λέγεται δ' οὐ μόνον ἐπιχειρῶ καὶ ἐπιτίθεμαι τοῖς πο-
λεμίοις, ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρῶ καὶ ἐπιτίθεμαι ἔργῳ τινὲ κτλ. 525. Τὸ τοῦ Θουκυδίδου
(Γ', 82) ἐπιβουλεύσασθαι (ὅπερ τινὲς μετέγραψαν· ἐτι βουλεύσασθαι) ἐκλαμβάνεται ὑπὸ

τοῦ σχολιαστοῦ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ βουλευσασθαι, ἐπιτεινομένης πῶς τῆς ἐννοίας τοῦ ῥήματος διὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως. Εἶνε δὲ τὸ ἐπιβουλευσασθαι τοῦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποθετικοῦ ἐπιβουλευεσθαι 524. Τὸ ἐπιβουλεύω συντάττει ὁ Δημοσθένης καὶ παλαιότεροι δ' αὐτοῦ συγγραφεῖς πρὸς ἀπαρέμφατον 526, ἐν δὲ μόνον παράδειγμα εὐρίσκεται τῆς μετ' ἀπαρεμφάτου μέλλοντος συντάξεως τοῦ ἐπιβουλεύω, τὸ παρ' Ἡροδότου (ς', 137) ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν (ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν ἐπιχειρήσιν) ὅπερ ὁ Κόβητος ἀνέγνωσε μέλλοντας ἐπιχειρήσειν ἢ ἀνέγνωσιν οὐδαμῶς· ἐγκρίνει ὁ Κόντος 526. — Δὲν λέγεται ἐλληνιστὶ «τίθεμαι τῷ χιτῶνι προσηγορίαν κερατοειδέα», ἀλλὰ κερατοειδῆ 293. Παραδείγματα ὅτι ὁ Τζέτζης εἰς τῶν μάλιστα αὐτοσχεδιαζόντων καὶ παραδοξολογούντων ἀνθρώπων, καὶ ὁ Χοιροβοσκὸς εἶνε μάρτυρες· οὐδαμῶς ἀξιόλογοι οὐδὲ πίστει πολλῆς ἄξιοι, καὶ ὅτι εὐκόλως ἡμαρτημένοι ἀναγνώσεις τοῦ γραμματικοῦ ἐπλάκυν 189. Πολλὰκις συνεχύθησαν ἐπὶ τῶν βιβλιογράφων αἱ ῥηματικαὶ καταλήξεις ΟΝ καὶ ΟΝΤΟ ἢ ΟΥΝ καὶ ΟΥΝΤΟ κτλ. 523. Πλειστάκις μετὰ τὸν σύνδεσμον ΓΑΡ ἐξέπεσε τὸ δυνητικὸν μόριον ἌΝ 317. Σφάλλονται οἱ γράφοντες Ἀριστύλλος ἀντὶ τοῦ Ἀρίστουλλος, ῥαδιοῦργος ἀντὶ ῥαδιουργός, προπαιδεῖα ἀντὶ τοῦ προπαιδεῖα, ἄεργος ἀντὶ τοῦ ἄεργός, Σέβυλλα ἀντὶ τοῦ Σέβυλλα, Ἀποκρέω ἀντὶ τοῦ Ἀποκρεω, οὐ σινίσι τὰ εἰρημένα ἀντὶ τοῦ οὐ συνίσι, μεμβράνων ἀντὶ τοῦ μεμβρανῶν 23. Ἀλλ' ἐπειδὴ πλὴν τῆς ὀνομαστικῆς μεμβράνωσι ἀπάρχει καὶ ὀνομαστικὴ μεμβρανῶσι, δύναται νῦν νομισθῆναι ὑπό τινος ὅτι οἱ μεταχειριζόμενοι τὴν παραξύνονον γενικὴν μεμβρανῶσι ἐσχημάτισαν αὐτὴν ἐκ τοῦ μεμβρανῶν 24. — Τονιστέον· νᾶνος (ἢ νάνος) 123, διᾶκος 125, τρύπα 295.

Κατὰ τὸν κ. Λαμπρόλλον ἡ ζῶή παράγεται ἐκ τοῦ δίαι ὅπερ ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν παλαιῶν Κρητῶν σημαίνει φῶς, ἡμέραν 897, ἐκ τοῦ δίαι τὸ δίωή (κατὰ τὸ ἴα καὶ ἱωή ἢ φωνή), ὅθεν ζῶή (κατὰ τὸ διάλευκος-ζάλευκος, διάπλουτος-ζάπλουτος) 898. Τὸ δὲ μέρος καὶ ποιεῖ πθανόν νῦν προέρχονται ἀπὸ τῶν σωζομένων ἐν τῷ παρακμάζοντι ἐλληνισμῷ καὶ λατινισμῷ μαύρος *noctus*, ὁ μελανὸς καὶ σκοτεινὸς 898. Ἡ γνώμη δ' αὕτη ἀντίκειται εἰς τὴν γνώμην πάντων τῶν κορυφαίων ἐτυμολόγων 901 σημ.—Τὸ νεωστὶ εὑρεθὲν ἀποσπασμα τοῦ Εὐριπίδου «Ἦ πάτερ ἔχρη μὲν κτλ.» 127 (πρὸς Περικλέους 1879 σελ. 721) κατὰ μὲν τὴν γνώμην τοῦ Weil εἶνε ἐκ τῆς τραγῳδίας «τῶν Τημενιδῶν» 129, κατὰ δὲ τὸν Κόβητον εἶνε ἐκ τινος ἀγνώστου σατυρικοῦ δράματος 130, κατὰ δὲ τὸν κ. Γρ. Βερναρδάκην εἶνε ἐκ τῆς «Ἀνδρομέδας» 133, ἣν ἀναλῶει στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων λειψάνων καὶ συμπληρῶν τὰ κενὰ 134—145. Εὐρέσις ἀποσπάσματος τοῦ Εὐριπίδου, ἀνήκοντος εἰς τὴν «Μελανίππην τὴν δεσμώτιδα» 421 (πρὸς Περικλέους 1879 σελ. 1040). Εὐρέσις ἀνεκδότων ἀρχαίων παροιμιῶν ἐν Ἀθῶνι, Συναγωγῆς περὶ ζῶων ἱστορίας, Γραμματικῆς πραγματείας 837, Μῆας ἐπιστολῆς τοῦ Φωτίου 838.

Διδακκαλίς τοῦ «Οἰζίποδος» τοῦ Σοφοκλέους ἐν Ῥίγῃ τῆς Γρωσίας 663. Συκοφαντία βώσου φιλολόγου κατὰ τῆς ἀρχαίας φιλολογίας καὶ τῶν κλασικῶν γλωσσῶν 662. Μετάφρασις ῥωσικοῦ ἔπους εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν 660. Ἰσχυρισμὸς φιλολόγων ὅτι τὸ Γ' καὶ Δ' βιβλ. τοῦ Τιβούλου εἶνε νόθα 254.

Ἀρχαῖα κύρια ὀνόματα: Ἀνδρομέδα 131, Ἀριστακράτη 164, Ἐχενία 164. Ἰππάρχη 447, Ἐκσιώπη 164, Μελανίππη 421, Μυρρίνη 453, Μόστις 581, Νικαρέτη 497, Ὑρνηθῶ 129, Φανίς 584.—Ἀρμῶνιος, Ἀνδροκλῆς 491, Ἀνδρόμαχος 560, Ἀντιώνης 164, Ἀρίστουλλος 22, Ἀρτεμίδωρος 491, Βρόταχος 912, Δημόφοντος 129, Διονύσιος 491, Δίων 498, Ἐρατοσθένης 432, Ἑρμαρχος 219, Εὐδούλος 126, Εὐδῆμος 496, Εὐπῶλις 160, Εὐρόνομος 912, Καλλέας 493, Καλλία 161, Καλλιπίδης 121, Καρνίσκος 218, Κηφίος 132, Κολώτης 218, Κλέανδρος 498, Κρεσφόντης 129, Κριτόδημος 497, Κυκνέας 247, Λάμπων 157, Λυσίβανος 464, Μανιθέος 417, Μέναιχος 497, Μηνοδάτης 743, Μυασίλας 162, Μνησίλοχος 433, Μουνίσκος 121, Νικαγόρας 463, Νίκων 743, Εὐνόκριτος 161, Παϊώνιος 452, Παϊθέταιρος 161, Περσεύς 122, Πολίτης 581, Πύρρος 912, Σέλευκος 85, Σούβης 743, Σιμάκων 743, Σωτῆριος 491, Σωτικλῆς 463, Σωτάρετος 491, Τιμοτέλης 247, Φάνης 581, Φιλέταιρος 491, Φιλόδημος 217, Φιλόστρατος 132, Φορμίων 912.

Β' ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Λεξιλόγιον τῆς Τραπεζουντίας διαλέκτου ὑπὸ Γ. Σταματέλου σχολάρχου σ. 317. (Ἐπικνώθωσις σφαλμάτων τινῶν τοῦ λεξιλογίου τούτου εὐρίσκεται ἐν τῷ ἐν Τραπεζούντῃ ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ συγγράμματι *Εὐξείνῳ Πόντῳ* τόμ. Α', σελ. 195 1880).

Μία Νεοελληνικὴ μυθιστορία μετὰφρ. Σ. Π. Α. σ. 399.

Ἀνακρέων μῦθος εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Δημητρίου Α. Κορομηλῆ, διδασχθεῖς τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις θερινοῦ θεάτρου Ὀρφέως σ. 679.

Ἀνδρέας Κάλλθος ὑπὸ Ἰουλίας Lambor μετὰφρ. Μ. Π. Α. σ. 892.

Δημιώδη παραμύθια: Οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ οἱ σφάκντα ἐγγεῖα δράκοντες σ.

228. Τὰ ἐννέα περιστέρια 901. Ἡ κερά θάλασσα 903. Ἀποσπάσματα 670, 673, 677, 768, 770.

Δημώδη ᾠματα: Ὁ ἀνδρειωμένος σ. 481. Οἱ ἀδελφοὶ Βλαχόπουλοι 482. Ὁ ἐπίβουλος ἐραστῆς 483. Ὁ δόλιος ἐραστῆς 485. Ὁ κύρ Βοριᾶς 676. Ἀποσπάσματα σ. 593—603, 666—676.

Ἑρμηνεῖα δημωδῶν λέξεων. — Ἀδρασκελίζω: διασκελίζω, ὑπερπηδῶ 604 ἔξ οὗ ὄνομα ἀδρασκελισμα: διασκελισμός 605. Ἀνεμικαίς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Γορτυνίᾳ: τὰ ἐν τῷ ἀνεμοστρόβιλῳ δαιμόνια. Ἀνεμογαζοῦ: ὁ ἀνεμοστρόβιλος καὶ μεταφορικῶς: τὸ ἄτακτον παιδίον 763, 765. Ἀνεμοριπῆ (ἀνέμου ῥιπή) καὶ ἄνεμος: ὁ διάβολος ἐν Λευκάδι 763. Ἀπόγειο: ἡ κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα παγερὰ πνοὴ τοῦ ἀνέμου Καταιδατοῦ (ἴδ. κατωτ.) 667, 678. Ἀστραπόβολα: βράχοι διεσχισμένοι ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ οἷς ἀποδίδονται ἱαματικά ἰδιότητες 587. Ἀστροπελέκια πέφτουν: ἀστράπτει 596. Δέρνουνται οἱ Καιροί: ἄκριτος εἶνε ἔτι ἡ πάλῃ τῶν ἀνέμων 666. Δρημόνι ἐν Πελοποννήσῳ (ἴδε κατωτέρω: ῥεμμόνι) 602. Ἔστησαν ποῦ τὸ πωρὸν ζωνάριν: ἐπεφάνη τὴν πρωΐαν ἡ Ἴρις ἐν Κύπρῳ 606. Ζέφος: ὁ σίφων ἐν Ἐδεΐνῳ Πόντῳ 773. Θεϊκὸ ἢ θευτικὸ νερὸ: τὸ ὄμβριον (πρὸς «τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ») 604. Θεοπόντι καὶ Θεοποντιά: ἡ ῥαγδαία βροχή 600. Καταιδατός: ὁ χαλεπώτατος πάντων τῶν ἐν Ἀραχώδῃ ἀνέμων 666, 671, 678, οὗ ἡ παγερὰ πνοὴ λέγεται: Ἀπόγειο 667, 678. Κατουράει ὁ Θεός: ἐπὶ διηνεκοῦς βροχῆς ἐν Ἀραχώδῃ καὶ ἄλλαχού 604. Κρησέρα (κρησάρα): τὸ λεπτότατον κόσκινον τὸ καὶ σήσα 602. Σουθεϊκίς ἢ ἔξωθεϊκίς (ἐξωτικά): αἱ Νεράϊδες ἐν Ὑπείρῳ 769. Πατήματα: αἱ βαθμίδες τῆς κλίμακος 601. Ρεμμόνι: κόσκινον μεγάλας ἔχον ὀπῆς ἐν Παρνασσίδι, ἔξ οὗ καὶ ῥῆμα ῥεμμονίζω 602. Σαγανάκια (= πινάκια): ἡ στρογγύλη δίνη τοῦ ἀνέμου ἐν Κορινθίᾳ 763. Σήσα: τὸ λεπτότατον κόσκινον τὸ καὶ κρησέρα 602. Σέφουνας: ὁ σίφων 772. Σεφουνιάζου ἢ σεφουνιάζου ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἐνδυμάτων ἅτινα ξηραίνει ὁ ἄνεμος 772. Σιφουνικό: ἡ μετὰ σφοδροῦ ἀνέμου ῥαγδαία βροχή 772. Σκόπουλο: μικρὸς ἀσπὸς 603. Σταλάζει: βρέχει 601. Στοιχειά: οἱ ἄνεμοι ἐν Παρνασσῷ 667· γενικώτερον δέ: ὄντα δαιμονικά καταλαμβάνοντα τὴν θέσιν τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δαιμόνων γενίλοι 668. Στοιχειῶν πάλαιμα: οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν φοβεροὶ ἀγῶνες τῶν ἀνέμων τὸν χειμῶνα 667. Συρμαί: τὸ μέρος δι' οὗ διέρχονται τὰ στοιχεῖα 763. Ἡ τζήμεα: κηρός ἐν Κύπρῳ 606. Τελώνια: τὸ ἡλεκτρικὸν φαινόμενον «οἱ Διόσκουροι», ἰδίᾳ δέ: δαιμόνια ἐν τῷ ἀέρι διαιτώμενα καὶ τὰς ἀνερχομένας ψυχὰς τελωνοῦντα 598 (πρὸς. 587) Τὸ πῆρεν ὁ Βοριᾶς: ἐνίκησεν ὁ Βορρᾶς ἐν τῇ πάλῃ τῶν ἀνέμων 666. Φλό (ὄφις): ὁ κατὰ πρόσωπον συρμός τῶν ἀνέμων μετὰ νικητοῦ καὶ χαλᾶζης ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἄλλ. 763. Χαμηλοπούμπουρη: ἡ πλησίον ἀκουσμένη ἰσχυρὰ βροντή ἐν Κύπρῳ 593. Ψαχάδα (ψεκάς): ψιλή βροχή καὶ ῥῆμα ψαχαδεάζει τὸ ἄλλως ψιχαλίζει 602. — Ὄνόματα ἑλληνικὰ τῶν ἀνέμων: Ἀνατολικός, Βοριᾶς 671. Θρακιᾶς 672. Καταιδατός, Λίβας 674, Μέγας 672, Μπάτης, Νότος (ὁ Νοτιάς, ἡ Νοτιά, Νοθιά) 671. Ὄνόματα ξενικά τῶν ἀνέμων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἑλλήσι ναυτικοῖς: Τραμοντάνα κτλ. κτλ. 671.

Ὄδαὶ Ἀνδρέα Κάλδου τοῦ Ζακυνθίου σ. 893—896. Δημογέροντες Σμύρνης 205, ὀνόματα Σμυρναίων 205—217. Διαμαντὴ Ρουσσίου 204 συγγράμματα 206 καὶ διαθήκη 214. Βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς τοῦ Λειμῶνος ἐν Λέσβῳ 591. Σχολεῖα καθηγῆται καὶ μαθηταὶ ἐν Ἑλλάδι 422. Κυρὰ Παρασκευὴ ἐν Σύρῳ διηγῆθη τῷ Χαλῆ τὰ παραυθία 229.

Σύλλογοι, Ἑταιρίαι καὶ Ἀδελφότητες. — Ἀρχαιολογικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρία 83. Ἑλληνικὴ ἐν Σμύρνῃ λέσχη ὁ «Ὁμηρος» 985. Ἑταιρία ἐν Σμύρνῃ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ 88, 985. Ἐφορεῖα τῶν σχολείων τοῦ ἐν Κρήτῃ δήμου Σπηλιάς 168, 985. Σύλλογος τῶν Ἀνδρίων, ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου 744, 985. Μουσικὸς Σύλλογος «Ὁρφεύς» ἐν Ἀθήναις 88, 985. Σύλλογος «ὁ Ἅγιος Πέτρος» ἐν Ἀθήναις 744, 985. Σύλλογος «οἱ Ἐλεύθεροι» ἐν Ζακύνθῳ 744, 985. Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων ἐν Σμύρνῃ 88, 985. Σύλλογος «Ἑλλήσποντος» ἐν Μαδύτῳ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου 168, 985. Σύλλογος τῶν Μισσηωνικῶν σπουδῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει 985. Φαρμακευτικὴ Ἑταιρία ἐν Ἀθήναις ὁ «Διοσκουρίδης» 985. Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος τῶν Κρητῶν ἐν Ἀθήναις 985. Φιλεκπαιδευτικὸς ἐν Ρόδῳ Σύλλογος ὁ «Κλεόδουλος» 985. Φιλεκπαιδευτικὸς ἐν Βιτωλίοις Σύλλογος «Πρόνοια» 336.

Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός.

Ἐκθεαίς τῶν κατὰ τὸ ΙΕ' ἔτος ἐν τῷ Συλλόγῳ γενομένων σ. 979 (πρὸς. 88, 167, 253, 935, 420, 501, 743, 836, 943, 1000). Ἀριθμὸς τῶν μελῶν 980 (πρὸς. 168, 336, 836). Προϋπολογισμός, ἔσοδα καὶ ἔξοδα 743, 981. Δωρεαί 982 (πρὸς. 88, 744). Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ 421, 985. Ἐφορεῖα 421, 988, 991. Ἐπιτροπὴ περὶ συστάσεως βιβλιοθήκης τοῦ λαοῦ 335, 420. Ἀποφάσεις 981. Περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ κανονισμοῦ 984. Ἀναγνωσθεῖσαι διατριβαί 986 (πρὸς. 88, 167, 253, 943, 1000). Ἐσπερινὰ μαθήματα 88, 1000, διὰ τῆς προδολῆς φωτεινῶν εἰκόνων 987. Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνωστήριον 988. Περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Συλλόγου.

981. Πορτὴ τοῦ Συλλόγου 336, 988. Ἐπιστολὴ τῆς κυρίας Ἐλίζας Θρ. Ζαίμη 914 (πρὸς 836.) Σχέσεις πρὸς ξένα σωματεία 744, 985. Συνδρομὴ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν φυλακῶν 420. Ἰπότητος τοῦ κ. Ἀσλάν 1000.

† Ἀποθανόντα μέλη τοῦ Συλλόγου 980. Γουλιέλμος Βάγνερ ἐν Ἀμβούργῳ 331, 336. Χρήστος Βάρας 504, Φίλιππος Ἰωάννου 421, Ἀνδρέας Μόρδτμαν ἐν Κωνσταντινουπόλει 88, Κωνσταντῖνος Νέγρης 744. Λεωνίδας Παλάσκας 88. Ἀρσένιος ἱερεὺς Πανδῆς ἐν Κερκύρᾳ 744. ἅπαντες ἐπίτιμα τοῦ Συλλόγου μέλη.

Περιοδικὰ τοῦ Συλλόγου. — α') Παρνασσός 986. Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἑκπαιδεύσεως πρὸς τοὺς γαρνασιάρχας συνιστῶντος τὸν «Παρνασσόν» σ. 4. ἑτέρα ἐγκύκλιος τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου πρὸς τοὺς αὐτοὺς περὶ ἀποστολῆς εἰς τὸν «Παρνασσόν» εἰδήσεων ἀρχαιολογικῶν, δημοτικῆς ὕλης κλπ. 504. Ὡ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐπιτροπὴ 4. — β') Νεοελληνικά Ἀνάλεκτα. Ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν σελ. 228, 481, 901.

Σχολαὶ τῶν Ἀπόρων παιδῶν ὑπὸ τοῦ Παρνασσοῦ ἰδρυμένη 990. Αὐξήσις τῆς χορηγίας τῆς Βουλῆς σ. 336, 744, 982. — Σχολὴ Ἀθηνῶν. Κοσμήτορες καὶ ἑφορος 421. Διδάσκαλοι 744. Ἀριθμὸς μαθητῶν 167, 254, 336, 741, 836, 988. Ἐξετάσεις 501, 988. Μουσικὸς θίασος 335, 984. Δωρεαὶ 336, 421, 744, 990. Χορὸς 88. Διανομὴ πέλων 336. Ὀνόματα ἐπαγγέλματα καὶ διαμονὴ τῶν ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1879 ἀποφοιτησάντων μαθητῶν 989. Σχολὴ Κολαριῶν. Ἐξέλεγξις 744. — Σχολὴ Ἑρμουπόλειος Σύρου. ἑφορος κτλ. 836. Ἐξετάσεις 420, 501. Μουσικὸς θίασος 88, 420. Δωρεαὶ 88, 336. Συνδρομὴ τοῦ δήμου Ἑρμουπόλειος 253. Ἐθνεργετικὴ πρᾶξις 107. Ὑποδηματοποιεῖον 167, 420. — Σχολὴ Χαλκιδέων. Ἐξέλεγξις 744. ἑφορος καὶ ταμίας 836. — Σχολὴ Πατρῶν. Κοσμήτορες 254. ἑφορος καὶ ταμίας 836. — Σχολὴ Ἀνδρου 991. — Σχολὴ Νέας Πικερνῆς (τῶν Ἑλληνοαλβανῶν) 991. — Σχολὴ Τραγανοῦ Ἠλείας. Ἐγκαίρια αὐτῆς 1000. Ἀποστολὴ βιβλίων πρὸς τοῦ Συλλόγου 744.

Ἑπνωτήρια. Διεθυντῆς σ. 836. Ἀριθμὸς φοιτῶντων παιδῶν 167, 254, 336, 983. Δωρεὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως 88. Δωρεαὶ ἑτέρων 424, 836, 913, 983. Θεραπευτήριον 1000.

Πρότυπος δημοτικὴ Σχολὴ ἐν Ἀθήναις σ. 253, 983. Σκοπὸς αὐτῆς 335. ἑφορεία 421. Ἐγκαίρια καὶ διδάσκαλοι 744. Μαθηταὶ 836.

Γ' ΝΕΩΤΕΡΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ γαλωτοποιὸς Ἰριδουλέτος τοῦ Οὐγκῶ ὑπὸ Ε. Γ. Ζαλακώστα σ. 57.

Ὁ Ἀρλεκίνος καὶ ἡ Ἰταλικὴ κωμωδία ὑπὸ Κ. Γ. Ξένου σ. 192.

Ἡ Δέσποινα τῆς Λυῶν ἡ ἔρως καὶ ἑπάρσις δράμα εἰς πρῶξις πέντε τοῦ Βούλδεο Αὐττων μετὰφρ. ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ὑπὸ Μ. Ν. Δαμιράλη σ. 776.

Ἐστέλλα Ἀννα Lewis ποιήτρια Ἀμερικανίς 994.

Βενετὸς λευκοῦχος σχολιαστὴς τοῦ Δάντου 947. Μετάφρασις ἀποσπασμάτων ἐκ τοῦ δράματος τοῦ Οὐγκῶ «ὁ βασιλεὺς εὐθυμεῖ» 58—73. Αἰδύμοι, δράμα νέον Β. Οὐγκῶ 254. Ὁ ἑμπορος τῆς Βενετίας, δράμα Σαξέππερου 254. Σαπρῶ, τραγωδία τῆς Ἀμερικανίδος Ἐστέλλας Lewis 994, καὶ τὸ ὅσπετον αὐτῆς λυρικὸν ποίημα μετὰ μεταφράσεως Φ. Παρασκευαΐδου 996. Γαλλικὴ Ἀκαδημία 168, 254, 917. Βασιλικὴ Βοηρικὴ ἐταιρεία τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Πράγᾳ 744. Σμιθσόνειος Ἑταιρεία ἐν Ἀμερικῇ 744. Ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ῥώσου ποιητοῦ Μουσιλίου 661. Σλαβοελληνολατινικὴ ἐν Μόσχᾳ Ἀκαδημία. Ἑλληνας καθηγηταὶ αὐτῆς προσελήθησαν διὰ πρεσβευτῶν ἐπίτηδες ἀποσταλέντων πρὸς τοὺς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς, πρῶτοι δὲ ἐστάλησαν τῷ 1685 οἱ ἀδελφοὶ Λαϊκούδα, Ἰωαννίκιος καὶ Σωφρόνιος ἱερομόναχοι διαμείναντες μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῶν 34—35. Ἰδρυσις Πανεπιστημίου ἐν Σιδηρίᾳ 918. Ἐκδοσις καταλόγου πάντων τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐκτυπωθέντων ξένων βιβλίων 917.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Τὰ Περγικρινὰ ἀγάλματα ὑπὸ Ἰουλίου Schubring μετὰφρ. Σ. Π. Α. σ. 77

Ἀρχαῖαι τοιχογραφίαι ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 85.

Ἡ Νίκη τῆς Σαμοθράκης ὑπὸ Σ. Κ. Σ. 86.

Ὀλυμπικαὶ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ Π. Καββὰδία σ. 151, 408, 487.

Πειραικαὶ Ἀρχαιοτάτες. Ἑρμῆς Πειραιῶς σ. 153. Ὅρος Μουνιχίας (μετὰ

σχήματος) σ. 411. Θέατρον Πειραιῶς σ. 413, 574. Ταμίας παρ' Ἐφήβοις σ. 489. Νέον ὀρόσημον Πειραιῶς (μετὰ σχήματος) σ. 494. Τέσσαρες ἐπιτύμβιοι στῆλαι Πειραιῶς (μετὰ σχήματος) σ. 496. Τὸ Θέατρον τὸ πρὸς τῇ Μουνιχίᾳ σ. 577. Ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν (μετὰ σχήματος) σ. 831. Ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Μουνιχίας (μετὰ σχήματος) σ. 832.

Ζεὺς τῆς Γάζης σ. 155.

Ψήρισμα Ἀττικὸν ἐκ τῶν πρὸ Εὐκλείδου εὗραθεν ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ Π. Εὐστρατιάδου γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων σ. 156, 247 (πρβ. 250).

Λάμπων ὁ χρησμολόγος ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 159.

Τμητήριος Κερκυραϊκὴ ἐπιγραφή ὑπὸ I. Α. Ρωμανοῦ καθηγητοῦ σ. 162.

Ἐπιγραφή ἐπιτάφιος (ἐν τῷ δήμῳ Ἀνακτορίων τῆς ἐπαρχίας Βονίτσας) ὑπὸ Ἰω. Ν. Σταματέλου σχολάρχου σ. 163.

Τυρρηνικὸν κάτοπτρον ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 164.

Ἡ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ ἔπαυλις τῶν Πεισώνων καὶ ἡ ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκη ὑπὸ Δομινίκου Comparetti ἀνάλυσις Σ. Κ. Σ. σ. 217.

Ἀγάλμα ὑπνούσης Μαινάδος ὑπὸ Ἀρθ. Μιλχατσερ σ. 249. (πρβλ. σ. 169.)

Τὰ νεκρικὰ μνημεῖα τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Felix Ravaisson μετὰφρ. Σ. Κ. Σ. σ. 448.

Ῥωμαϊκὰ ἀρχαιολογήματα ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 578.

Ἐπιγραφή Ἑλληνικὴ Σελινούντος ὑπὸ Π. Χιώτου σ. 580.

Τοῦ Ὀμήρου ἡ πέτρα ἢ τὸ Δασκαλεῖο καὶ ἡ περὶ αὐτῆς παράδοσις τῶν κατοίκων τῆς νήσου Χίου ὑπὸ Κ. Α. Παπαζῆ καθηγητοῦ σ. 640.

Αἱ ἐν Δήλῳ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ Π. Καββαδία σ. 655.

Τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως σ. 65, 7.

Νέα οἰκία Πομπηίας ὑπὸ Σ. Κ. Σ. σ. 658.

Ἡλειακαὶ σημειώσεις (μετὰ σχημάτων) ὑπὸ Ἰαν. Χ. Δραγάτη σ. 733.

Ἐπιγραφαὶ Λωρύμων τῆς Κερκύρας ὑπὸ Δημοσθένους Χαδιαρᾶ σ. 834.

Ὁ ἐν Θεσσίᾳ τῆς Ἀρκαδίας ναὸς ὑπὸ Π. Καββαδία σ. 740.

Εὐρήματα ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Α. Α. Ρ. σ. 908.

Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐκ Ῥωσίας μετὰφρ. Σ. Κ. Σ. σ. 910.

Ἀρχαιολογικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρία σ. 83, 419, 581, 659.

Γερμανικὴ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολ. Σχολή σ. 84, 165, 250. Ἑορτὴ Βιγγελμάννου 912.

Ῥωσικὴ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ καὶ φιλολογικὴ Σχολή σ. 582.

Ῥωσικὴ ἑταιρία χάριν ἀνασκαφῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σ. 582.

Ἑταιρία πρὸς διατήρησιν τῶν ἀρχαίων μνημείων ἐν Λονδίνῳ σ. 582.

Ἀνασκαφαὶ καὶ Ἀρχαιοότητες.

α' Ἐν Ἑλλάδι

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ παρατῇ Ἀγίαν Τριάδα ἀρχαίᾳ νεκροπόλει σ. 83 (τάφοι ἐν οἷς λήκυθοι μετὰ γραφῶν, σκεύη ἐπίχρυστα καὶ φύλλα χρυσοῦ ἐπὶ δὲ τὸ ὑψιστον μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀρχαίου τοίχους τῆς πόλεως), 166 (τάφοι μετὰ ληκύθων. Πρβλ. σελ. 251.)—Παρὰ τὸ Δίπυλον 581 (ληξίς τῶν ἀνασκαφῶν).—Ἐν Ἀκροπόλει 251 (δύο ἀνάγλυφα Νίκης), 417 (ἀνάγλυφον ἀρματηδρομίας ἐν ᾧ αἱ ἡνίαί τῶν ἵππων θὰ ἦσαν ποτε ἐξωγραφημέναι διότι οὐδόλως παρίστανται διὰ γλυφῆς· μάρμαρον ἔχον γλυφὴν ὅπως περὶ ἐλαίαν ἐ-

πιγραφῆς), 908 (τεμάχια ἀναγλύφων, διπλοῦς Ἑρμῆς). — Παρὰ τὸ Βαρβάκειον 999 (τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῖχος ὡς τῆς Πομπήϊας). — Παρὰ τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον 166 (ἄγαλμα γυναικὸς. Ἠρῆλ. σελ. 249).

Ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος σ. 84 (λίθινος πέλεκυς, δακτύλιοι χρυσοῖ κλπ).

Ἐν Δήλῳ σ. 582, 655 (ἀκέφαλος Ῥωμαϊκὸς ἀνδριᾶς· δύο ἀκέφαλα ἀγάλματα Ἀφροδίτης, ὧν τὸ ἕτερον παρὰπλήθειον τῆς Κνιδίᾶς τοῦ Πραξιτέλους· οἰκία ὡς αἰ τῆς Πομπήϊας τὴν τε κατασκευὴν καὶ τὴν διαίρεσιν).

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου σ. 100 (τάφοι Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐν οἷς χρυσοὺς δακτύλιος).

Ἐν Ἡλείᾳ σ. 733 (ἀνάγλυφον οἰκόσημον ἐν τῇ κώμῃ Καβάσιλα), 734 (τὸ πλεῖστον μέρος Γοθικοῦ ναοῦ ἐν Ἀδραεΐδᾳ· κιονόκρανον Δωρικὸν ἐν χωρίῳ Σαμπάνκχα· μέρος θυρώματος μεγαλοπρεπεστάτου), 735 (πλάξ ἐπιτυμβία ἐν τῇ κωμοπόλει Δεχαινῶν), 737 (ναῖσκος βυζαντικὸς κατ'ἀγραφὸς ἐν Δίβρῃ), 739 (πίνακιον χαλκοῦν φέρον δυσανάγνωστον λατινικὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἔτος 1208 ἐν Δίβρῃ).

Ἐν Θειοῶ τῆς Ἀρκαδίας σ. 740 (σηκὸς ναοῦ, τμήματα κεράμων ὧν τινα φέρουσι τὰ γράμματα Ο]ΟΗ).

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σ. 167 (ἄγαλμα Ἑρωτος σκυθρωπὸν Παρίου μαρμάρου καλῆς τέχνης).

Ἐν Ἰστιάᾳ σ. 382 (τέσσαρες ὄρες μακρὰν αὐτῆς ὑπάρχουσιν ἐρείπια μεγάλης πόλεως, ἐν οἷς ἀνευρίσκοντι νομίσματα φέροντα τὴν Ἀρτέμιδα, καὶ ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ τιμωμένου νῦν ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας), 383 ἐρείπια λουτροῦ θολωτοῦ νῦν λουτρον τῆς βασίλισσας).

Ἐν Καστελλορίζῳ σ. 462 (ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὑπάρχουσι δώδεκα μεγάλοι μονόλιθοι γρανίται μετακομισθέντες ἐξ ἀρχαίου ναοῦ τῶν Πατάρων τῆς Λυκίας, σ. 463 (τάφος ἀρχαῖος μετ' ἐπιγραφῆς· λίθος διὰ λοξῶν γραμμῶν, ἐν τινι δὲ φρουρίῳ σώζονται τὰ σήματα τῶν Ἀρραγωνίων καὶ ἄλλαχού τὰ πτερύγια τῶν Ἱπποτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἀρχαῖον σπήλαιον μετὰ Ἰωνικῆς πύλης καὶ ἀετώματος).

Ἐν Κλειτωρίᾳ σ. 743 (ἄγαλμα μέγα στρατηγοῦ· σαρκοφάγος ἐνεπίγραφος).

Ἐν Κύπρῳ σ. 742 (ἀνάγλυφον παριστῶν παρθένον ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης φοροῦσης τὸν φρυγικὸν πῖλον).

Ἐν Ναυπλίῳ σ. 251 (τάφοι, κοσμήματα χρυσοῦ ὡς τὰ τῶν Μυκηνῶν).

Ἐν Ὀλυμπίᾳ 151 (ἄγαλμα Τύχης ἀκέφαλον, κεφαλὴ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος), σ. 152 (νεκρικὴ κεφαλὴ ἢ κεφαλή τῆς Νίκης τοῦ Παιωνίου· ἄκρος ἀριστερὰς ποδὸς τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους), 153 (πληθὺς χαλκῶν καὶ πηλίνων ἀγαλματίων παριστῶντων ἀνθρώπους, βόας, ἵππους καὶ ἄλλα· ἢ κεφαλή τοῦ ἐκ Κνωσοῦ ταύρου ἐκ τῆς ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούδρου μετόπης τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, πολλὰ τεμάχια τῆς Λερναίας Ὑδρας· γυναικεῖα Ῥωμαϊκὴ κεφαλή ἔχουσα ὠραίαν διάθεσιν τῆς κόρης· κορμὸς μαρμαρίνου ἀγαλματίου τοῦ Ἀσκληπιοῦ Ῥωμαϊκόν), 408 (ἀρχαῖκὴ πωγωνοφόρος κεφαλή· χαλκοῦν ἀρχαῖκόν ἀγαλματίον περίεργον), 409 (ἢ κεφαλὴ τοῦ βρέφους Διονύσου ὃν φέρει ὁ Ἑρμῆς, πολυτιμωτάτη διότι εἶνε ἡ μόνη σωζομένη κεφαλὴ βρέφους πρὸς σ. 250), 410 (κεφαλή Ἡρακλέους ἔχουσα ἵχνη ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ· κεφαλή Λαπιθίδος ἢ ὠραιότατη μετὰ τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους· ἢ κεφαλή τῆς Ἱπποδαμείας ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος), 418 (βυζαντικὴ ἐπιγρα-

φαι), 487 (σταυροί, Βυζαντιακή λυχνία, βυζαντιακή εκκλησία, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι τὰ σλαβικά δῆθεν οἰκήματα ἐν αἷς εὐρέθησαν ταῦτα εἶνε χριστιανικά. Δύο μωσαϊκὰ ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ τῆς Πομπήτης, Ζεὺς χαλκοῦς ἄριστον ὑπόδειγμα ἀρχαϊκῆς ἐργασίας. Δύο χαλκᾶ ἀγαλμάτια Διὸς γυμνοῦ καὶ ἐτοίμου νὰ ἐξακοντίσῃ τὸν κεραιονόν, ὡς εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἡλείων. Ἀγαλμάτιον χαλκοῦν ἀρχαϊκὸν παριστῶν ἄνδρα κλινῆρη καὶ κρατοῦντα φιάλην πολλὴν ὁμοιότητα ἔχον πρὸς τὰ Ἑτρουσκικά. Χαλκῇ πωγωνοφόρος κεφαλὴ ἀθλητοῦ φυσικοῦ μεγέθους, ἔχουσα πρόσθετα τὰ χεῖλη, τῶν καλλίστων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης χρόνων καὶ τὸ τελευταῖον μέγα εὔρημα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀνασκαφῶν αἵτινες πενταετίαν ὅλην διαρκέσασαι ἔληξαν τὸν Μάιον τοῦ 1880) πρβ. σ. 582 912.

Ἐν Ὀρχομενῷ σ. 907, 908 (ἀνασκαφὴ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Μινύου· τάφος· μέγας πῖθος Ῥωμαϊκός.

Ἐν Πάτραις σ. 659 (ἐρείπια ναῖσκου βυζαντιακοῦ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς· τάφοι Ῥωμαϊκοί, ἐπιγραφαί).

Ἐν Πειραιεῖ (ἴδε ἀνωτέρω Πειραϊκαὶ ἀρχαιότητες).

Ἐν Ραμνοῦντι σ. 167 (τρεῖς μαρμάρινοι κεφαλαὶ καὶ τεμάχιον ἀναγλύφου).

Ἐν Σάμῳ σ. 253 (ὀρεὰρ λαλατομημένον ἐν βράχῳ μετὰ βαθμίδων· ἀνεύρεσις ἐν αὐτῷ εἰς βάθος 22 μέτρων πλακὸς ἐνεπιγράφου), 660 (τάφοι ἐν αἷς ἀγγεῖα, τρία φύλλα χρυσᾶ καὶ κορδία ὑάλινα καὶ ἀνάγλυφον μετ' ἐπιγραφῆς), 743 (ἀνάγλυφον ἐνεπίγραφον).

Ἐν Σκιλλοῦντι σ. 418 (κρηπίδωμ· ναοῦ καὶ τεμάχιον κίονος Δωρικοῦ).

Ἐν Σκοπέλῳ σ. 419 (σκηνοφάγος ἐν ᾧ ὑάλινον κηροπήγιον).

Ἐν Ταράντῳ σ. 83 (δύο τάφοι μετὰ ψηφιδωτοῦ ἐδάφους), 165 (ἐπιγραφαὶ 23 καὶ 20 εἰδώλια· ζεῦγος χαλκῶν πτερνιστήρων).

Ἐν Χαιρωνείᾳ σ. 999 (ἀνεύρεσις 225 σκελετῶν ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Πρβλ. σ. 500, 581, 743).

Ε' Ἐξω τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Βαγδάτῃ σ. 660 (ἄγαλμα χρυσοῦν ἐβδομήκοντα ὀκάδων).

Ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας σ. 155 (καλοσσιαία προτομὴ Διὸς ἐκληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν Ἀράβων ὡς ἡ τοῦ γίγαντος Γολιάθ).

Ἐν Καπρέᾳ σ. 913 (ἀγαλμάτιον· ἐρείπια Ῥωμαϊκῆς ἐξοχικῆς οἰκίας).

Ἐν Πομπήτῃ σ. 420 (μεγάλῃ οἰκίᾳ μετὰ τοιχογραφιῶν καὶ λουτροῦ, ἄπερ σπάνιον· ὀρειχάλκινος Φαῦνος κόσμημα βρύσεως κρατῶν ἄσκον ἐξ οὗ ἔρρεε τὸ ὕδωρ), 658 (ἀνασκαφὴ οἰκίας λίαν περιέργου μετὰ καλλίστων τοιχογραφιῶν).

Ἐν Ῥώμῃ σ. 416 (κατὰ τὴν Φαρνασίην, ὑπόγειος τάφος περιέχων κάλπας, ἐπιγραφάς, ἀγάλματα ὧν ἐν φέρει ἔχνη χρυσώσεως), 908 (ἐρείπια κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος μετὰ κιόνων καὶ ἀναγλύφων· λίθοι ἐπιτύμβιοι ἀρχαῖον λατομεῖον, τμήμα τοῦ Σερβικανοῦ ταίχους, ἀνάγλυφον θυσίας ταύρου, ὀρειχάλκινον σύμπλεγμα, βάθρον ἐνεπίγραφον, ἄγαλμα).

Ἐν Σελινοῦντι σ. 580 (Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ).

Ἐν Συβάριδι σ. 913 (χρυσᾶ πινακίδες μετ' ἐπιγραφῶν περὶ τῶν Ὀρφικῶν μυστηρίων).

Παράστασις λεοντομαχίας ἐπὶ τῆς λεπίδος Μυκηναίου ξιφιδίου ἀριστοῦργημα τέχνης 415. Δύο γινώμαι ὑπάρχουσι περὶ τῶν νεκρῶν παρκατάσεων 449· νέκ γινώμη καθ' ἣν τὰ ἀνάγλυφα τὰ παριστῶντα σκηναὶ ἀποχαιρετισμοῦ 453 συνένωσιν μᾶλλον παριστῶσιν, παριστωμένων τῶν ζώντων μικροτέρων κατὰ τὸ ἀνάστημα 455. Πόθεν ὠνομάσθησαν grotesques τὰ νῦν λεγόμενα ἀραβουργήματα 459. Ἡλυσιακὰ δειπνα 457. Ὑπνος 461. Ζεὺς Μεγιστεὺς καὶ Ἀπόλλων Μεγιστεὺς ἐλατρεύοντο ἐν τῇ νήτῳ Μεγίστῃ 464. Ζεὺς Ἀσθρῶνδης 597. — Ὑπόμνημα περὶ τῆς διαθέσεως τῆς κόμης παρ' Ὀμήρῳ 254.

Ἐπιγραφαὶ σ. 154, 158 (πρῶλ. 247, 250), 162, 164, 166, 418 (Βυζαντιακῇ), 464 (ἐν Καστελλορίζῳ ἀνέκδοτοι), 491 (ἐφηδική), 494 (μετὰ σχήματος), 496 (μετὰ σχήματος), 497, 500 (ἐν Ἰθάκῃ βουστροφηδὸν ἐπτάστιχος), 580, 660, 735, 736 (μετὰ σχήματος) 738, 739 (Λατινικὴ πανουριότυπος), 907 (ἐν Ἀκροπόλει), 911, 912, 998.

Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις: Τὸ Βαρβάκειον σ. 83, 166, 167, 119, 500 (ἀγάλματιον Πηνὸς ἄπουν), 659 (συνετάχθη κατὰλογος τῶν ἐν αὐτῷ εἰδωλίων ἐξ ὁπτιῶν γῆς ὑπὸ I. Μαρτᾶ). Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων 251 (ἐκομίσθη τὸ ἐν Ὀρχομενῷ ἀνάγλυφον). Τὸ ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ (ἔβη τὰ Μυκηναῖα καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ συλλογὴ Ἰωάννου Δαμητρίου, 660. — Ἐν Δημητσάνῃ τῆς Ἀρκαδίας οὗ ἱδρυτῆς καὶ ἐφορος ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Βογιατζῆς 740. — Ἐν Μυκόνῳ: Τὸ τῶν Δηλιακῶν ἀρχαιοτήτων 742, 999. — Ἐν Πειραιεὶ 413. — Ἐν Ἰωνάγρῳ 165. — Ἐν Κωνσταντινουπόλει 657.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Περὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ μύθου τῆς ἀρπαγῆς τῶν Σαβίνων, ὑπὸ L. Viola μετέφρ. M. Π. Α. σελ. 257.

Νεοελληνικὴ μυθολογία. Δημῶδεις μετεωρολογικοὶ μῦθοι ὑπὸ N. Γ. Πολίτου σ. 585, 665. Ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸς σ. 586. Τελώνια σ. 598. Βροχὴ σ. 600. Ἴρις σ. 604. Καταιγίδες σ. 665. Ἄνεμοι σ. 670. Ἀνεμοστρόβιλος σ. 762. Σίφωνες σ. 772.

Τὸν περὶ ἀρπαγῆς τῶν Σαβίνων Ῥωμαϊκὸν μῦθον ἐπεξεργάσθη χεὶρ Ἑλληνικὴ 269. Διατί οἱ Ἕλληνες πλοῖαρχοι ῥίπτουσι στάκτην εἰς τὴν θάλασσαν 587. Διατί ἐν ὧρα καταιγίδος οἱ Κύπριοι καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ ἵππου 587. Ἰχνη τοῦ περὶ Γίγαντομαχίας ἀρχαίου μύθου ἐν Ζηκύνθῳ 587 καὶ ἐν Χίῳ (λίθος τοῦ Σαρμῶν) 588. Ἐν Κων]πόλει ἔτιαν βροντᾷ πιστεύουσιν ὅτι ὁ προφήτης Ἠλίας τρέχει ἐπὶ τοῦ ἄρματός του 589. Ἐν Σύρῳ ὁ φονεὺς ὄρνις τί κερδαίνει 589. Κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἡ βροντὴ διώκει τὸν δράκοντα 589 καὶ ὁ κεραυνὸς κατακαίει τοὺς δαίμονας 590 (χωρὶς ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ 589 καὶ τοῦ Ψελλοῦ 590, ἐν οἷς ἀποδοκιμάζεται ἡ πρόληψις αὕτη). Παρομοίᾳ πρόληψις ἐν Καλαβρύτοις 592. Ὁ προφήτης Ἠλίας σχετίζεται πρὸς τὸν ἥλιον καὶ ταυτίζεται μετὰ τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων 592, οἱ Μωαμεθανοὶ ἐπικαλοῦνται αὐτὸν πρὸς ἀποτροπὴν τῶν θουελλῶν 593. Διάφοροι ἐκφράσεις περὶ βροντῆς ὑπακρύπτουσαι μυθολογικὰς ἐννοίας 594. Πέλεκυς (κεραυνὸς λίθος, ὧν πλεῖστοι εὑρίνται ἐν Μακραθῶνι καὶ Εὐβοίᾳ) μετὰ μαγικῶν ἐπιγραφῶν 596. Διάλογος ἐν χειρογράφῳ τῆς

ἐν Λέσβῳ Μονῆς τοῦ Λειμῶνος περιέχων ἀπορίαις καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν περὶ φυσικῶν φαινομένων 591. Δεισιδαμονίας δοκίμιον ὑπὸ Καραγιάννη 583. Ἀνέκδοτον χειρόγραφον κατὰ βρυκολάκων 838.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ δικαίου ὑπὸ τοῦ Ν. Καζάκη σ. 5.
Περὶ Θετικῆς φιλοσοφίας ὑπὸ Ἰγνατίου Μοσχάκη σ. 96.
Ψυχολογικαὶ καὶ ἠθικαὶ μελέται. Αἰσθήματα τῶν ζώντων πρὸς τοὺς νεκροὺς ὑπὸ Φραγκίσκου Bouillier μετὰφρ. Σ. Α. Βλαστοῦ σ. 107.
Ἡ γλωσσομαθία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Κ. Α. Παπαζῆ σ. 357 (πρὸς σ. 477 καὶ 849).
Ἐπὶ τῆς γλωσσομαθείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Κ. Αμπερόλλου σ. 477.
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γλωσσομαθείας τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ Σ. Κ. Παπαγεωργίου σ. 849.
Εἰς κινέζος κοινωνιστὴς κατὰ τὸν 19' αἰῶνα ὑπὸ C. de Varigny μετὰφρ. Α. Παγκάλου σ. 505.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Μετεωρολογικὴ ἄποψις τοῦ ἔτους 1879 ὑπὸ Α. Κοκκίδου σ. 87.
Κρίσεις τοῦ Δοσιείου διαγωνισμοῦ πρὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας σ. 52.
Ἡλεκτρικὸς λύχνος τοῦ "Εδισσαν μετὰ σχήματος ὑπὸ Τ. Ἀργυροπούλου σ. 74.
Τὸ ἡφαίστειον Ἀργαῖος μετὰ σχήματος ὑπὸ Μ. Π. Λάμπρου σ. 146.
Σήραγγα τοῦ ὄρους ἁγίου Γεωργίου ὑπὸ Ε. Δ. σ. 245.
Δύναμις τῶν ἀτμομηχανῶν ὑπὸ Ε. Δ. σ. 888.
Φυτὰ Ἀμερικῆς κατὰ τῶν ὄψεων καὶ τῆς λύσεως 255. Ἐλαιον ἐκ σπόρων βράμβας 255. Νέοι μικροὶ πλανῆται 423. Ἡλεκτρικὸν ρεύμα πρὸς δάμασιν ἵππων 424. Ὑπόμνημα περὶ διώρυγος ἐνούσης τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ τὴν Μεσόγειον 424. Συσκευή δι' ἧς ἀκούουσιν οἱ κωφοὶ audiphone 424. Ὁδηγία κατὰ τῆς συλλογῆς 915. Πειράματα ἐφαρμογῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός εἰς τὴν γεωπονίαν 918. Ἡ πανώλης διεδόθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰμβρακίου πασᾶ 330. Ἡ ἐν Πόρῳ πανώλης τῷ 1837 εἶνε ἡ τελευταία ἐμφάνις αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι 330. Πῶς ἐγένετο ἡ δι' ἀγνώσεως τῆς πανώλους ἐν Πόρῳ ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἱατροῦ Dumont 329. μόρτης = ὑπόλοιπος 328.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Περὶ βιβλιοθηκῶν τοῦ λαοῦ ὑπὸ Ν. Καζάκη σ. 270.
Περὶ ταμιευτηρίων καὶ ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων ὑπὸ Κ. Χ. Βέρβα σ. 296.

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Ὁ Ἕλληνας κληρικὸς Σερκφείρ μετὰφράσεις ἐκ τῆς Ῥωτικῆς ὑπὸ Κ. Α. Παλαιολόγου σ. 28.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν κόμητα Φλυνδρίας Ροδέρτον ἐπιστολῆς Ἀλεξίου Α' τοῦ Κομνηνοῦ ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου σ. 89.

Ἱστορικὴ ἀναθεώρησις τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετηρίδα ἐν Ῥωσίᾳ γενομένων μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων ὑπὸ Κ. Α. Παλαιολόγου σ. 169.

Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ διδασκάλου Διαμντῆ Ῥωσίου (1706—1747) ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως σ. 203.

Ἀνέκδοτον νόμισμα Μιχαὴλ Παλαιολόγου αὐτοκράτορος Νικαίας 1260—1261 (μετὰ σχήματος) ὑπὸ Π. Λάμπρου σ. 325.

Ἡ πανώλης ἐν Πόρῳ τῷ 1837 ὑπὸ Γ. Κ. Τ. σ. 327.

Γουλιέλμος Βάγνερ ὑπὸ Σ. Π. Λάμπρου σ. 331.

Τὸ Ἀρτεμίσιον ὑπὸ Γ. Ν. Φιλαρέτου σ. 381.

Δύο Ἐπαναστάσεις, Α' 1830 σ. 425, 608, ὑπὸ Ν. Καζάκη.

Ἡ νῆτος Μεγίστη (Καστελλόρριζον) ὑπὸ Α. Σπυρίδη σ. 461.

Τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Κερκύρας. Μέρος α', Τὰ κατὰ τὴν Βενετικὴν ἐποχὴν σ. 528. Μέρος β', Τὰ μετὰ τὴν Βενετικὴν ἐποχὴν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων σ. 745 ὑπὸ Ν. Τ. Βουλγάρεως.

Καθηγητοῦ Τέλλου καὶ Δ. Πανταζῆ συζητήσεις περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Σοφοκλέους. σ. 552.

Δύο Νορμανδοὶ τυχοδιώκται σ. 584.

Ἀνέκδοτον νόμισμα τῆς Ὑπᾶτης (μετὰ σχήμ.) ὑπὸ Π. Λάμπρου σ. 742.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἐγκυρτέρησις διήγημα τοῦ Ἰταλοῦ Ἐδμόνδου de Amicis μετὰφρ. Σ. Π. Α. σ. 79, 148, 235.

Ἡ μικρὰ κόμησσα ὑπὸ Ὀκταβίου Feuillet μετὰφρ. Ε. Δ. Ροΐδου σ. 317, 386, 465, 566, 648.

Ὁ Ταναγραῖος κεραμεὺς μετὰφρ. Μ. Π. Α. σ. 875.

Ὁ Μοναχὸς Εὐγένιος ὑπὸ Keller μετὰφρ. Κ. Ι. Δραγούμη σ. 967.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁθωμανικὴ παροιμία 42. Τί εἶνε τὸ πρότιστον προσὸν πολιτικοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸν Göthe 89. Ὁ μάντις Λάμπων ὁμνῶν ἀντὶ νᾶ εἶπῃ μὲ τὸν Ζῆνα, ἔλεγε μὲ τὸν χῆνα 161. Τί ἀπεφάνετο περὶ τῶν χειρουργῶν ὁ μέγας Βεντλῆς 187. Τιμοθέου καὶ Φιλέλφου στοίχημα 196. Διατί τὸ ἔνδυμα τοῦ Ἀρλεκίνου εἶνε διαφόρων χρωμάτων 197. Εὐφυολογίαι Ἀρλεκίνου 202. Τρεῖς διηγήματα Ὁλλανδικὰ ὧν ἕκαστον περιέχει ἐν μόνον τῶν τριῶν φωνηέντων α, ε, ο, 254. Προφητεία Ἰεζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ περὶ τῆς Ἰρλανδίας 255. Οἱ νῦν ὑπάρχοντες Ἰουδαῖοι εἶνε ὅσοι καὶ ἐπὶ Δαβὶδ 256. Μῆκος διαφόρων σπράγγων 255. Τὰ ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1879 δημοσιευθέντα βιβλία 256. Κοιμηθέντες ἐν τοῖς ὑπνωτηρίοις τῶν Παρισίων 256. Καταθέσεις κτλ. ἐν τοῖς ταμειυτηρίοις τῆς Ἰταλίας 305. Σχολεῖα, διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ἐν Ἑλλάδι 422. Αἱ ἀκρίδες εἶνε ἀρίστη τροφή παράγουσαι ζωὴν ὡς τοῦ βοείου κρέατος, εὖχυμον καὶ ὀρεπτικὸν 423. Παλαιὰ εἰκὼν Βυζαντινὴ τοῦ Σωτῆρος ἐν Μόσχᾳ, ἔργον τοῦ αὐτοκράτορος Ἑρμανουὴλ 662. Προφητεία Ῥω-

σική περί συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περί ἀλώσεως τῆς Κων]πόλεως 663. Κώδων λίθινος ἐν Ῥωσικῇ μονῇ 664. Ἀνέκδοτον χειρόγραφον περιέχον δη-
μῶδη ἄσμεκτα μετὰ τῆς μελωδίας αὐτῶν 837. Γεωγραφικοὶ πίνακες τοῦ
Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν Ε' π. Χ. ἑκατονταετηρίδα 839 καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ
Ἑλληνισμοῦ 840. Ἕλληνες ἐν Γαλλίᾳ 914. Μορμύκων ἥθη καὶ ἔθνη 915.
Θάνατος ἐκ λύσσης μετὰ τέσσαρα ἔτη 918. Κάμπαι ἀφανίζουσαι τὰ ὠά-
των ἀκρίδων 918. Θεραπεία τοῦ ἀνθρακος τῶν προβάτων διὰ δαμαλισμοῦ
918. Πράδοξος ἀσθένεια τῶν καρκαρίδων 918. Οἱ Βενετοὶ ἀδελφοὶ Zeno
ἐπεσιέφθησαν ληγούτης τῆς 14' ἑκατονταετηρίδος τὴν ὕστερον κληθεῖσαν
Ἀμερικὴν 919. Νεοελληνικὴ μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης τῷ 1703
ὑπὸ τοῦ ἐκ Σμύρνης Σερραφείμ Παγωνάτου ἐν Λονδίνῳ 32.

Συνέδρια. — Ἐν Βρυξέλλαις ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας
423. Ἐν Μεδιολάνοις ὑπὲρ τῶν πενομένων ἐργατικῶν τάξεων 423. Ἐν Χα-
ρισίαις περί ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων ταχυδρομικῶς 920. Ἐν Βενετίᾳ τῆς
γεωγραφίας 920.

Ἀπεικονίσματα καὶ Σχήματα. — σ. 74. (ἤλεκτρικὸς λύχνος τοῦ
Ἐδισσον), 147 (νόμισμα Σευήρου Ἀλεξάνδρου), 325 (ἀνέκδοτον νόμισμα
Μιχαὴλ Παλαιολόγου), 412 (ὄρος Μουνιχίας), 419 (νέον ὄροσημον Πειραιῶς)
496 (ἐπιτύμβιος στήλη ἐν Ἡλείᾳ), 641 (ἔδρα ἐν Χίῳ), 936 (ἐπιτύμβιος
στήλη ἐν Ἡλείᾳ), 739 (πανομοιότυπον Λατινικῆς ἐπιγραφῆς), 742 (ἀνέκ-
δοτον νόμ. Ὑπάτης), 832 (ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν ἐν Πειραιεῖ), 833
(πανομοιότυπος ἐπιγραφὴ Μουνιχίας).

Π. Ι. Φ.

Σελ. 56 στ. 14 γρ: ἀγωνοθέτης—85, 5 κατ: αἵτινες πάντοτε (πρὸς σελ. 253)—
446, 16 κατ: ξυλισμός—454, 23: ΑΘΗΝΑΙΟΝ—497, 5: Ἀτελλανῶν—247, 22:
(σελ. 156)—253, 16: ληκῶνων—321, 43: ἀποτίνων—421, 18: ἐφορείας—565, 15:
πανωλεθρίαν—613, 10 κατ: Guizot—648 σημ: 566—849, 13 κατ: ἐφ' ἐξῆς: Παπαζῆ
—897, 7 κατ: μεταφορικῶς διὰ τοῦ σκότους καὶ τοῦ φωτός, ἐν δὲ τῇ ἐλληνικῇ κτλ.
—909, 24: τείχους—913, 2: ἐτέθη τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ κτλ.—915, 21: ὁπᾶς—(ἴδε καὶ
σελ. 357 στίχ. 21 καὶ 22 καὶ σελ. 840).